

20 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου. (840 π.Χ.)

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλήν
Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ο εν σα ρ κος α γ γε λος των Προ φη των η κρη πεις $\frac{6}{2}$
ο δευ τε ρος Προδρομος της πα ρ ο σι ας Χρι στῆ $\frac{4}{2}$ Η

λι ας ο εν δο ξος α νωθεν κα τα πεμ ψας Ε λισ σαι
 ω την χα ριν νο σθς α πο δι ω κει και λε πρς
 κα θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρυ ει
 ι α μα τα

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
 ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί,
 ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους
 ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως,
 καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἡλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῶ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ὠκειώθης, οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζωὴν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσῆμασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἥλια θεόπνευστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θεοῦ φωτός, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἥλια, ὀχήματι μετάρσιος, διωρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος ὁ Βου ξ

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ος μ8 πο ο ολ λα α α

πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ

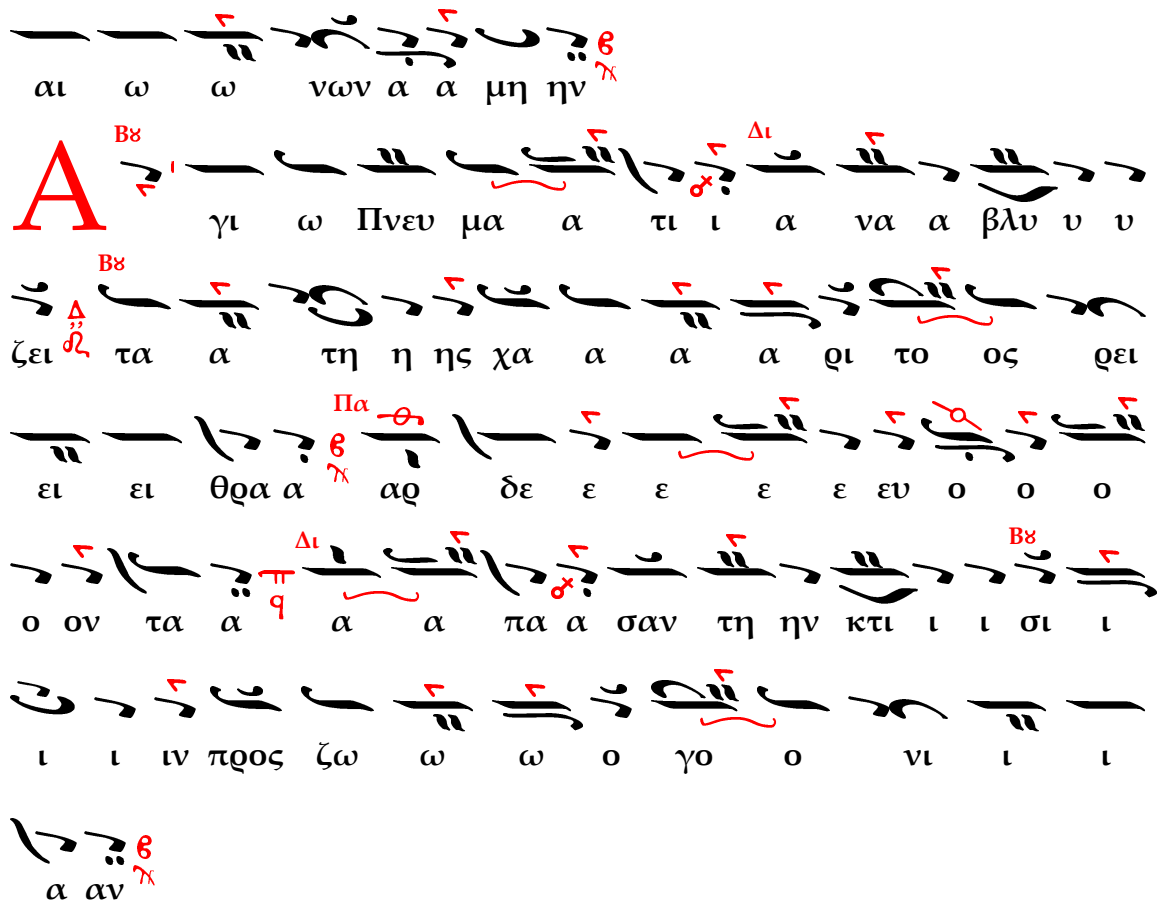
Ο ι μι σϝ ϝν τεϝ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι
ι ι ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

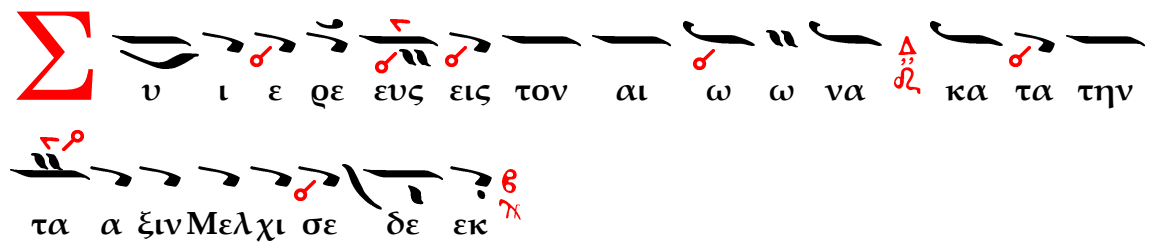
Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει
υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των

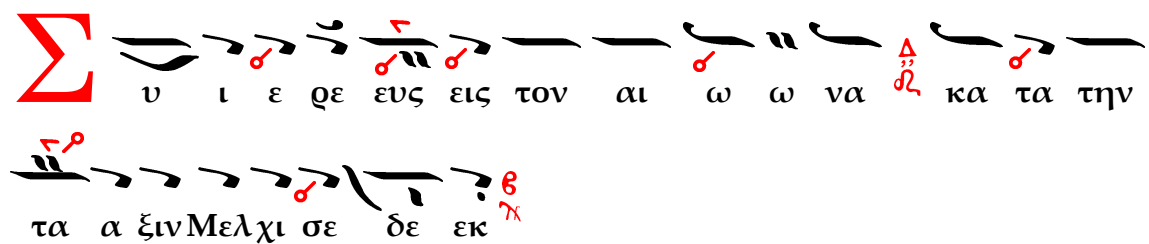
Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρθ΄.

Ἦχος Βου

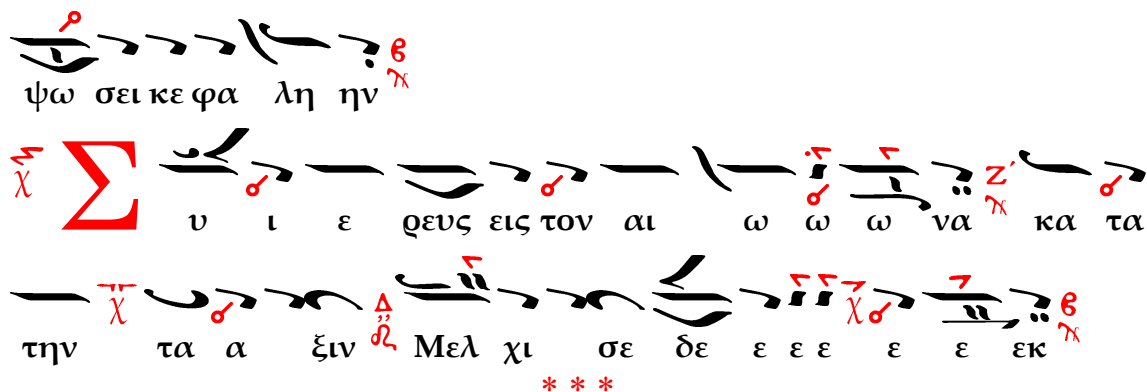

Στίχ. α΄. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν
εν η με ρα

ορ γης αυ τσ βα σιλεις

Στίχ. β΄. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται·
δι α τσ το υ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

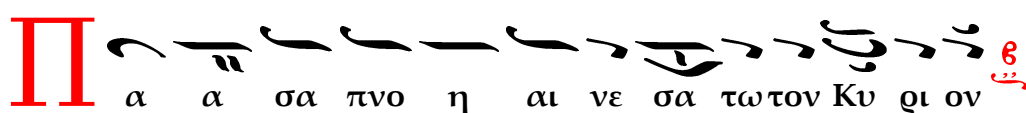
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

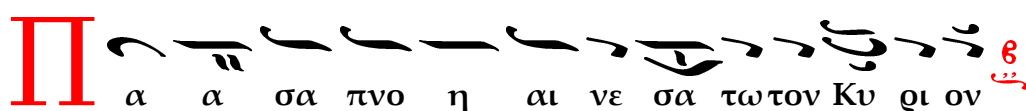
Σταθερόν Προκείμενον ὁρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

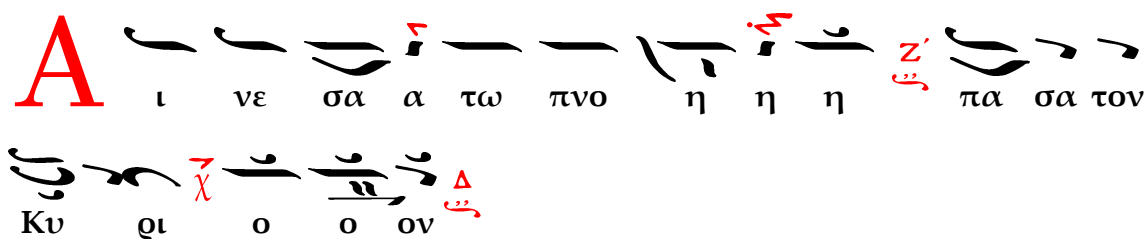
Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς ιγ' ἐβδομάδος Λουκᾶ).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκράτησαν οἱ Μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἡλίας δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ; Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς Μαθητάς εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοῦς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτόν, ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ

ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

 Ταις τῶ σὺ Προ φη η τῶ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξ α

 λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῶ πρε σβει αις ε λε

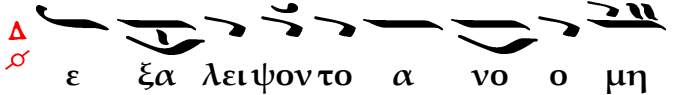
 η μον ε ξ α λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

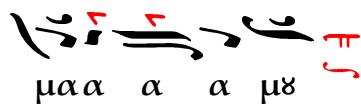
 των

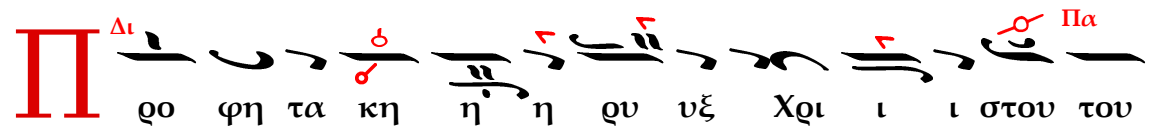
Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

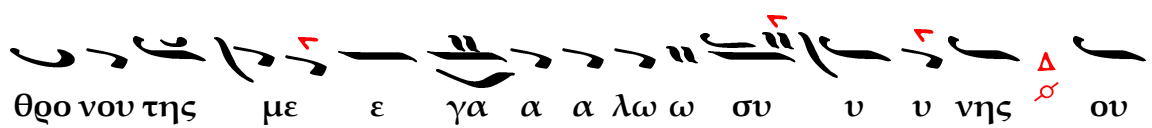
ᾠχος Πα

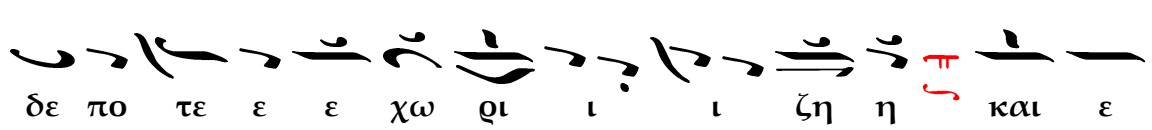
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

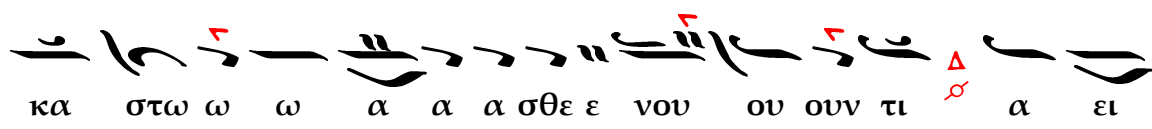
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψοντο α νο ο μη

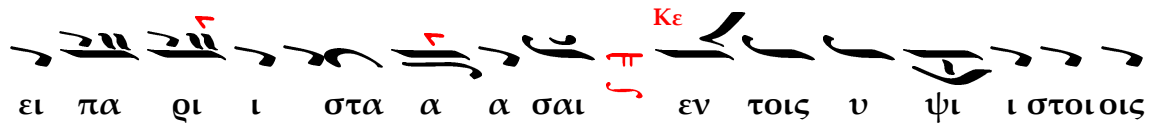

μα α α μ

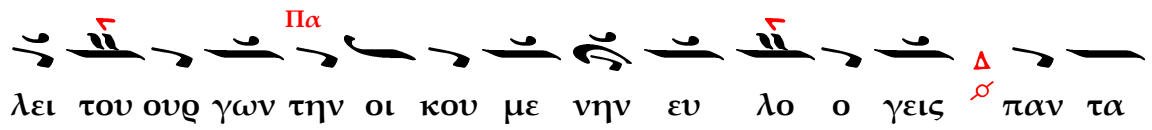
Π
ρο φη τα κη η η ρυ υξ Χρι ι ι στου του

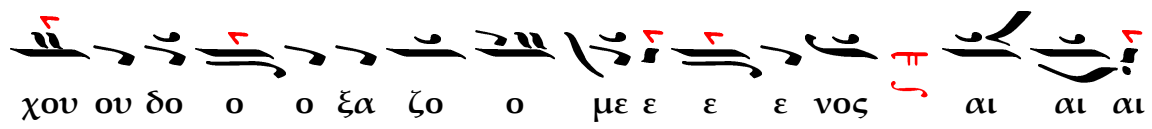

θρο νου της με ε γα α α λω ω συ υ υ νης ου

δε πο τε ε ε χω ρι ι ι ζη η και ε

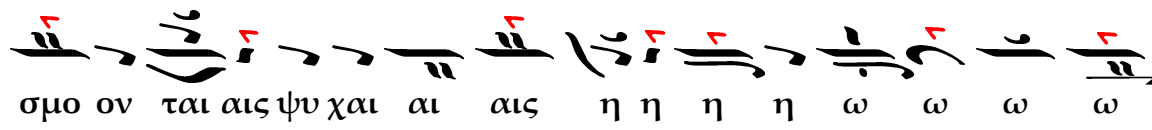

κα στω ω α α α σθε ε νου ου ουν τι α ει

ει πα ρι ι στα α α σαι εν τοις υ ψι ι στοιοις

λει του ουρ γων την οι κου με νην ευ λο ο γεις παν τα

χου ου δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε νος αι αι αι

τη η σαι αι αι αι αι αι αι αι αι ι λα

σμο ον ται αις ψυ χαι αι αις η η η η ω ω ω ω

ων

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.
Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὥσει ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν
διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Αἰνῶ χορεύων Ἥλιον τὰ θαύματα.

Ὠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδελφὲν προηρημένοι, τῶν Ἥλιου θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλαθι θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνῃ εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἥλιον χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον,

καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥύσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.*

* Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογερᾶς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ὑμνωδὸς Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ θεία Γραφή, ἡ πάσης ἱερᾶς Ἱστορίας ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος, οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφομένου· Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ· ἢ καὶ ἐκ παραδόσεώς τινος ἰουδαϊκῆς.

Δόξα.

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διό με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάνταγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω

Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄριστος Προφῆτα ὁ ἐστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἡπορημένη τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότης, ψεκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἡνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πίστει σέβομεν.

Δεύτερος. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφῆτα τῷ θείῳ, ζήλῳ σὺ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος, πυρὸς ἐξάρπασον.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σῶζειν με δυνάμενον πάσης, μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Δόξα.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ δι' ὀρνέου, τρέφων Προφῆτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξὸν δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ρύπον, ὁμβροῖς τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕφους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἥλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφῆτα καὶ προόπτα, τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἥλία μεγαλῶνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας, τὰ ὑδατόρροητα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλάνθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἥλιος, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον ἐκίνησεν· Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· αἰεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.
(840 π.Χ.)

Στίχ. Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω·

Σχίζει δὲ ῥεῖθρον Ἥλιας τρέχων ἄνω.

Δίφρω ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα Ἥλια ἱππεῦ.

Ὁς ἦν υἱὸς Σωβάκ, ἐκ Θέσβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρών, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ· ὅτι ἡ Θέσβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβάκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· Μὴ δειλιάσης ἄνθρωπε· ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί.

Οὗτος οὖν προεφήτευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἑξ καὶ δέκα. Οὗτός ἐστιν Ἥλιας, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας καὶ νεκροὺς ἐγείρας καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας καὶ ἐν τῷ Χωρήβ ὅρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἄρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπισυνέβη καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Νέρωνος. (†64)

Στίχ. Οὐκ ἀλέκτωρ φωνεῖ σοι, ἀλλ'αὐτὸς ὁ Κύριος ἄνω,
Διὰ Σταυροῦ τιμητικῶς ἀναβιβάζων σε Ἀπόστολε.

Εἰ καὶ κάτωθεν ἡ κεφαλὴ σου ῥέπει σταυρωμένου σου,
Ἀλλ'ἄνω εἰς ὕψος ἡ καρδίᾳ τρέχει πρὸς τὸν ἡγαπημένον σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ ναοῦ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Στουδιτῶν. (~463)

Στίχ. Ἐγκαίνια, Πρόδρομε, θείου ναοῦ σου,
Ἡ τῶν Στουδιτῶν ἐκτελεῖ σοι χορεία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν Φλαβιανοῦ β' (†512), πατριάρχου Ἀντιοχείας, καὶ Ἡλιοῦ α' (†518), πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Ὁ Ἡλιοῦ καὶ ὁ Φλαβιανὸς ἅμφω,
Στύλοι ἀνεφάνησαν Ὁρθοδοξίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ρετικοῦ (Rheticus), ἐπισκόπου Αὐγουστοδούνου (Augustodunum, Autun) ἐν Γαλλίᾳ. (†334)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Αὐρηλίου, ἐπισκόπου Καρθαγένης ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (†429)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Σεβήρας (Severa), ἡγουμένης τῆς μονῆς Ἀγίας Γέμμας (Gemma), ἐν Νεοχωρίῳ (Villeneuve) πλησίον τῆς Βούργης (Bourges) ἐν Γαλλίᾳ. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βουλμάρου (Wulmar), κτίτορος τῆς μονῆς Δείγματος (Samer) πλησίον τῆς Βουλώνης (Boulogne) ἐν Γαλλίᾳ. (†689)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Σεβήρας (Severa), ἡγουμένης τῆς μονῆς Ὁμματίου (Oehren), πλησίον τῶν Τρεβήρων (Trier) ἐν

Γερμανία. (~†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀνσεγίσου (Ansegisus), μοναχοῦ τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) ἐν Γαλλίᾳ, ἀνακαινιστοῦ πολλῶν μονῶν. (~†833)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παύλου τοῦ διακόνου, ἐν Κορδοῦῃ (Córdoba) τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων ἀναιρεθέντος. (†851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ἐθελβίδης (Ethelwida), χήρας τοῦ βασιλέως Ἀλφρέδου τοῦ μεγάλου. (†902)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Σαλώμης τῆς Γεωργιανῆς, ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν κεφαλὴν τμηθείσης ὑπὸ τῶν Περσῶν. (†1277)

Στίχ. Σάλον τὸ πρῶτον ὑποστᾶσα Σαλώμη,

Αἶματι τὸ ὕστερον πίστιν σφραγίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου τοῦ Γκάλιτς, πλησίον τῆς λίμνης Τσουχλόμα (Chukhloma), μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ. (†1375)

Στίχ. Ὡς δρῶν Μαμβρῇ ἔδειξας τὴν μονὴν Γκάλιτς,

Ἐν ᾗ, Ἀβραάμ, ἐξένισας Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ιερομάρτυρος Ἀθανασίου, (†1648) ἡγουμένου τῆς μονῆς Μπρέστ-Λιτόφσκ ἐν Λευκορωσίᾳ. (1649)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν καὶ νεομαρτύρων, τῶν ἐν Παρισίοις διαλαμπάντων, τῶν ἱερέων Ἀλεξίου Μεδβέκωφ (†1934) καὶ Δημητρίου Κλεπίνιν (†1944), Μαρίας Σκομπτσόβα μοναχῆς (†1945), τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Γεωργίου (†1944) καὶ Ἡλίας τοῦ ἐξ Ἑβραίων (†1942).

Στίχ. Δύσιν ἢ πεντὰς Ἀγίων νεοφώτων,

Ἐφανε φαιδρῶς ἐν ἐσχάτοις χρόνοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

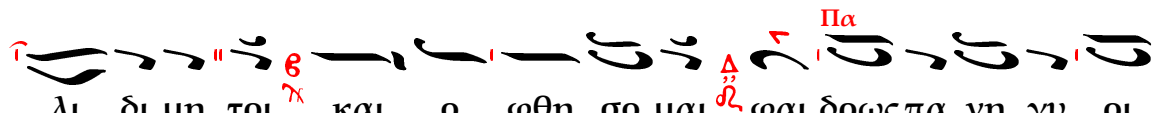
* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

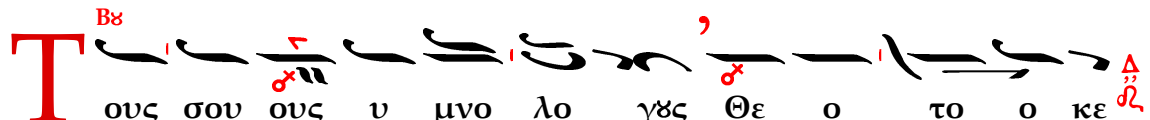
Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

$\overset{B\sharp}{A}$ νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος $\frac{6}{\chi}$ και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι

 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε μενος ταυτησ τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

 ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συγκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη σ τε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

 ην α νε ξι χνι α σον θει αν β λην της
 εκ της Παρ θε ε ν σαρ κω σε ως σ τ υ ψι
 στ ο ο προ φη της Αβ βα κ μ κα τα νο ω ν ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

 ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χεσ εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι

τοι οἰς υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας

χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Β8} υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ

λον^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

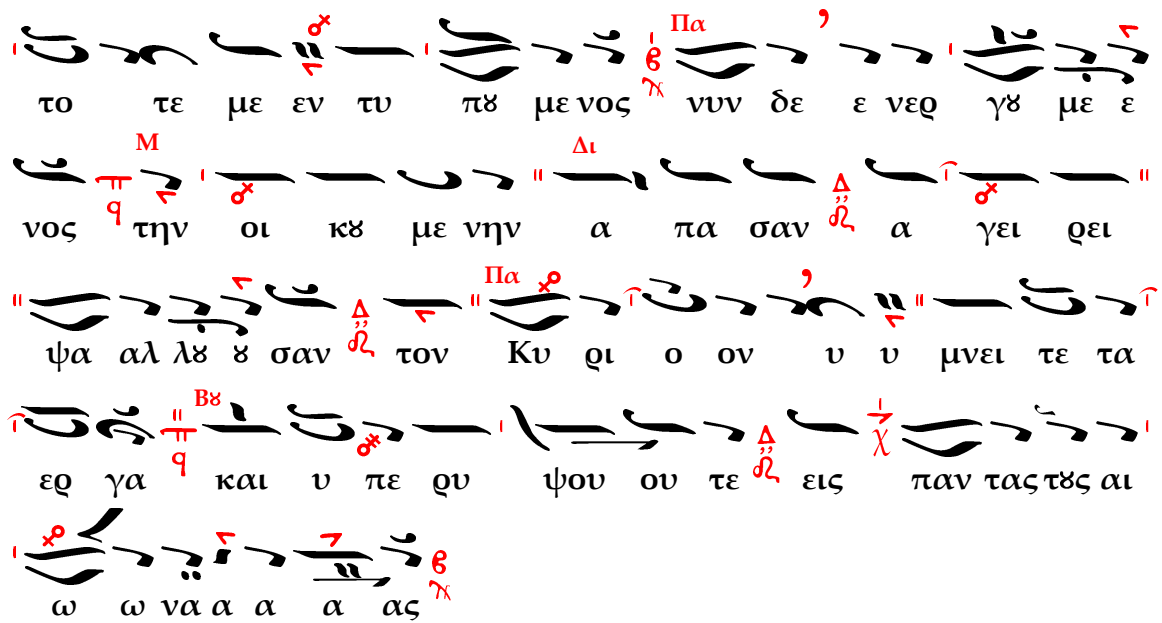
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

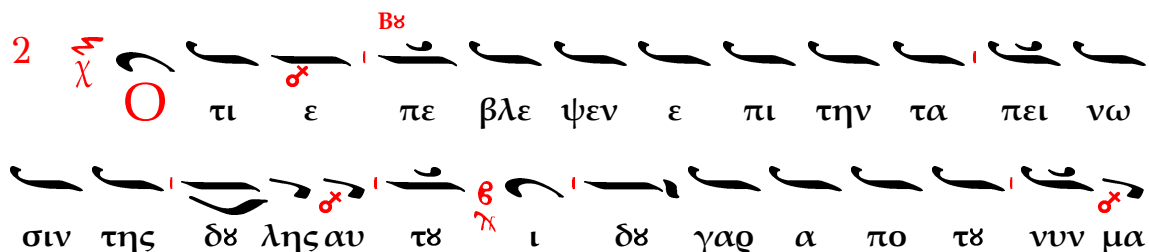
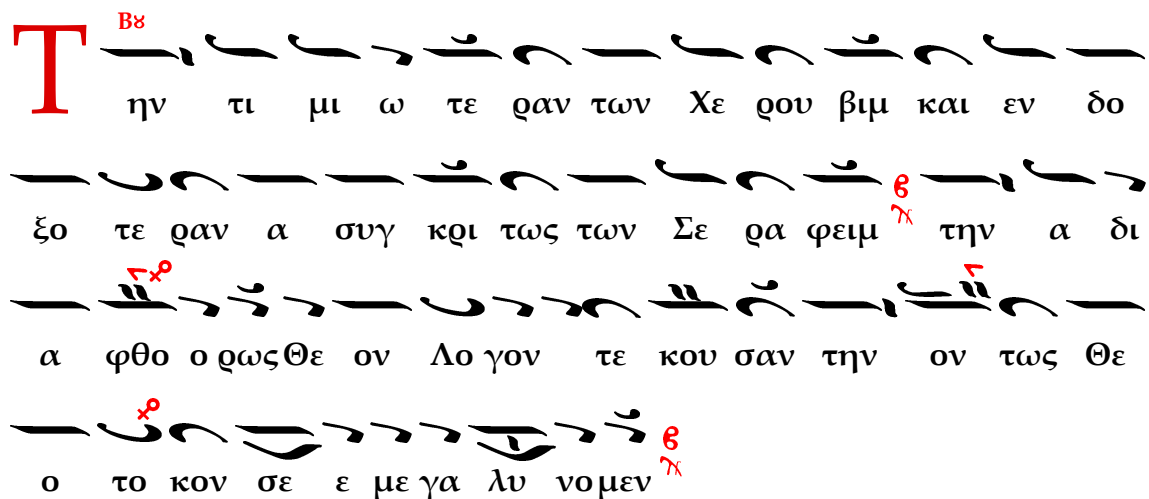
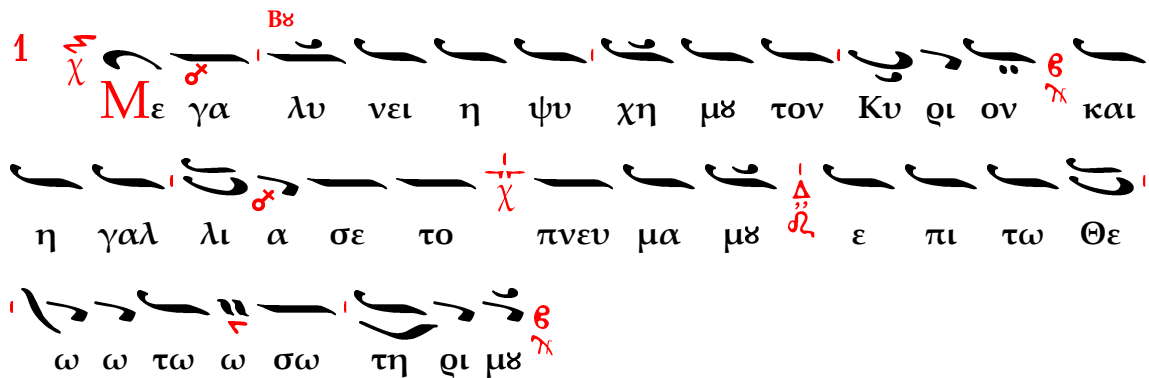
Π^{Β8} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι

νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

κα ρι ¹χ υ σι με πα σαι αι γε νε αι ⁶χ

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶χ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶χ

³ ¹χ **O** ^{B8} τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος ⁶χ και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶χ και

το ε λε ος αυ τ⁶χ εις γε νε αν και γε νε

αν ¹χ ^Δ τοις φο β² με νοις αυ τον ⁶χ

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶χ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶χ

⁴ ¹χ ^{B8} **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ⁶χ

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη ¹χ φα ν⁶χ δι α νοι

♂ α καρ δι ας αυ των

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7x} την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶ ^{7x}

5 ^{B8} **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων ^{7x} και υ υ
 ψω σε ^Δ ^{7x} τα πει ν8 8ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
 θω ων ^{7x} και πλ8 τ8 8ν τας ε ξα πε στει λε κε
 ν8 8ς ⁶ ^{7x}

T ^M ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ^{7x} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ^{7x} την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ⁶ ^{7x} την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶ ^{7x}

6 ^{B8} **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
 μνη σθη ναι ε λε 8ς ⁶ ^{7x} κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδῃ θ'

Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε. Ἦχος Γα ρ

Φ ὡς ἐν πνυ ρι νω τε θριπ πω ς ρα νο δρο
 μον σε δει ξαν αρ μα τη λα την Η λι α ς κα
 τη να λω σεν ο λως πυρ γαρ εν γλωσ ση πη
 λι νη ειλ κυ σας κα τω και α νε ξη ρα νας ομ
 βρς

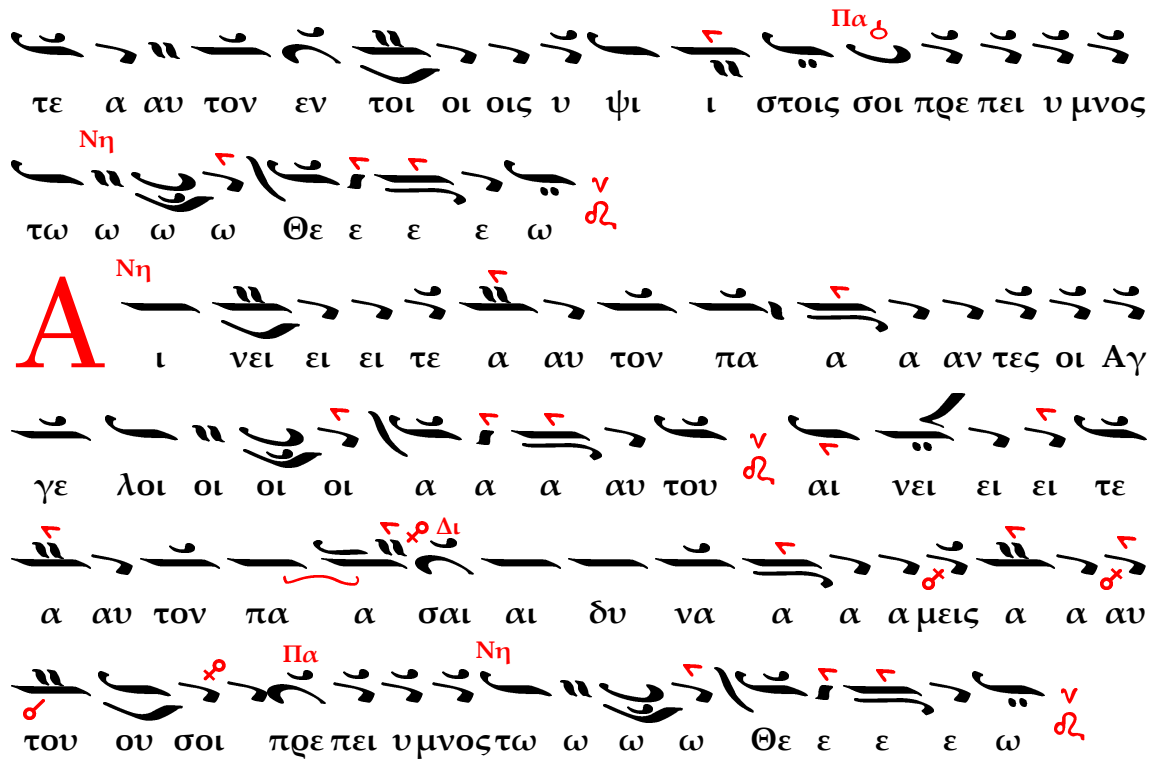
Φ ὡς η τε κς σα Παρ θε νε δυ σω πη σον
 σαις πρε σβει αις τον σον Υι ον Θε ο το κε τς
 οι κτει ρη σαι και σω σαι τς αι ω νι
 ς με σκο τς τον πε ποι θο τα τη ση σε πτη
 α ντι λη ψει

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ',
 δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, Ἅγιοι.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας
 ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν
 κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερῶρυθμισας· καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων
 ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς
 κατηνάλωσας. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ
 διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας
 θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον· τροφὴν δέ,
 ἀγεώργητον ἐπήγασας· καὶ νάματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου
 διέτεμες. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον
ζωήν, τὴν Ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα,
σοῖς φουσήμασιν ἀνέστησας· θανάτου, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας·
ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος. Ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Nη
T ων προ φη των τους α α κραι μο ο νας και παμ
φαι εις φωω στη η ρας της οι οι κου ου με ε ε νη ης
Nη
εν υ μνοις τι μη η σω μεν πι ι στοι Η λι ι αν
και Ε λι ισ σαι αι αι ον και Χρι στω εκ βο η η
σωμεν χαρ μο ο ο ο νι ι ι ι κως ε ευσπλαγ χνε
Δι
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Nη
πα ρα σχου τω ω ω
ω λα ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι αι αις των προ
φη η η τω ω ω ων σου α α φε σι ιν α
μαρ τι ι ων και αι το με ε ε γα ε ε ε ε
λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χ Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Δ ε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των

δωλων σ και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης

α να αγκησκει θλι ι ψε ε ως

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δαξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικὸν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

ας

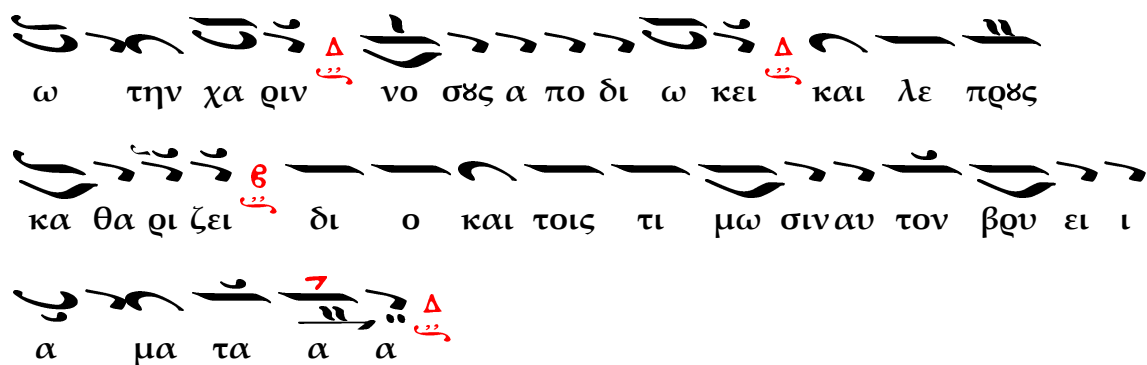
Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι

Ο εν σαρ κος α γγελος των Προ φη των η κρηπισ

ο δευ τε ρος Προδρομος της πα ρσ ι ας Χρι στς Η

λι ας ο εν δο ξος α νωθεν κα τα πεμψας Ε λισ σαι

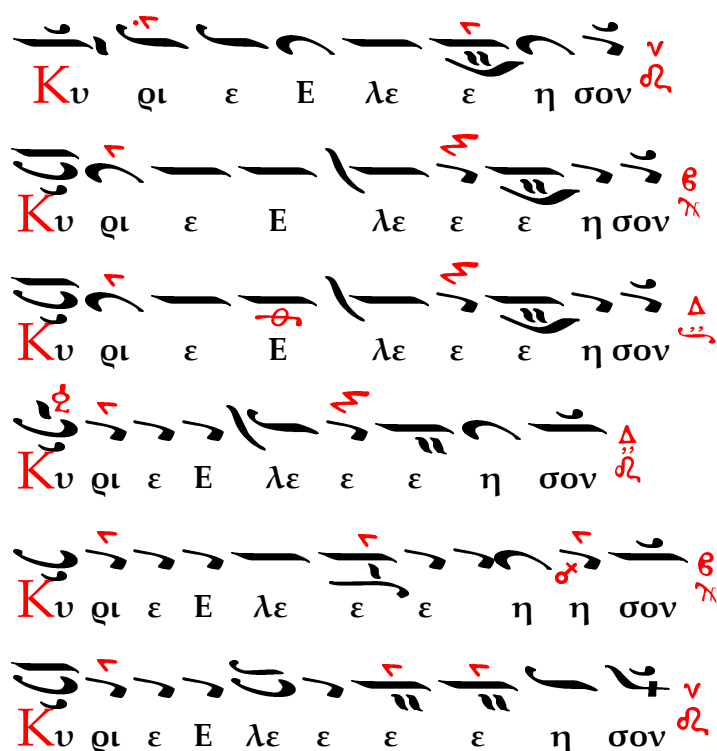

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

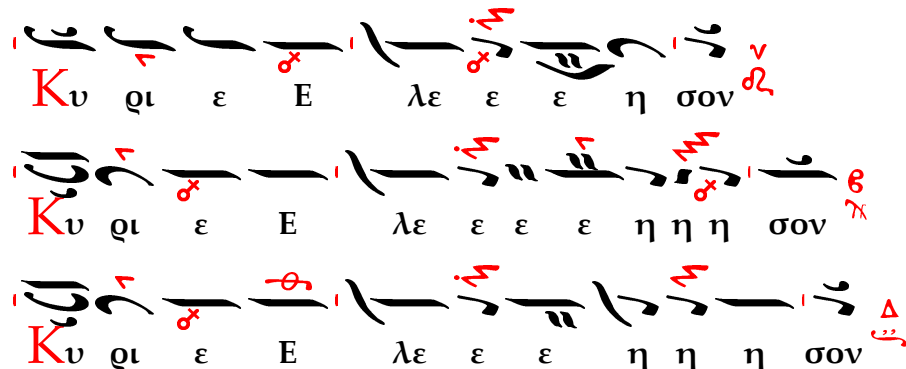
Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

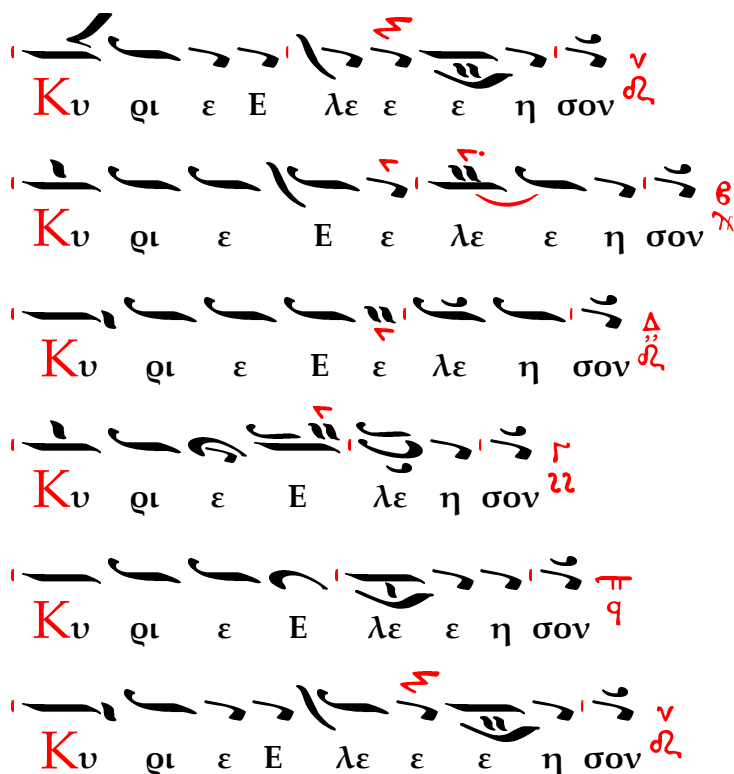
Ἦχος πλ' Νη ς

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

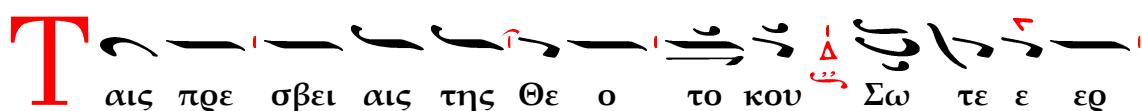
Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ προφήτου, αἱ γ' καὶ σ' ὦδαί.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

σω σον η μας

Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμὸς 13)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσθαι. (Ψαλμὸς 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψαλμὸς 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 137 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμὸς 137)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

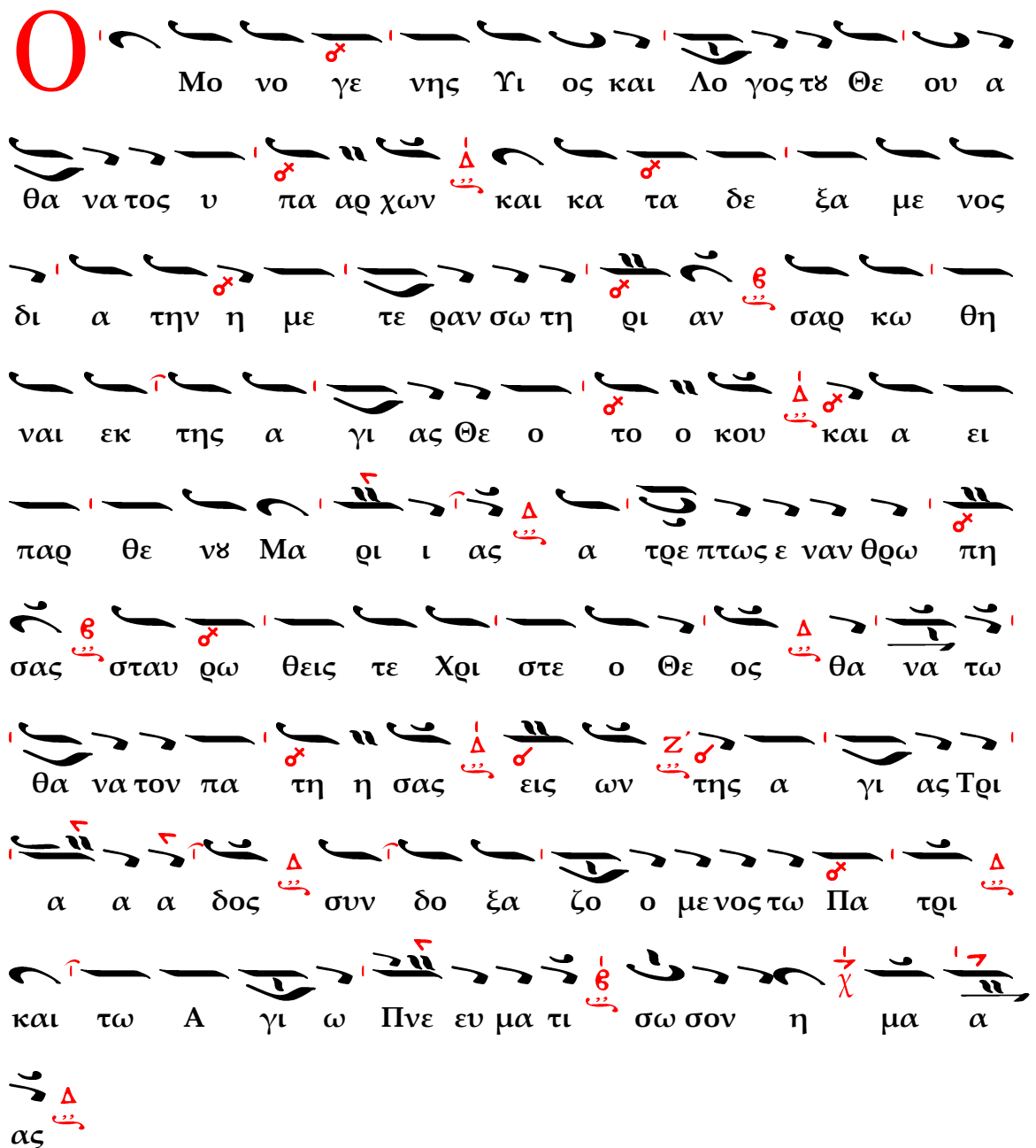
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

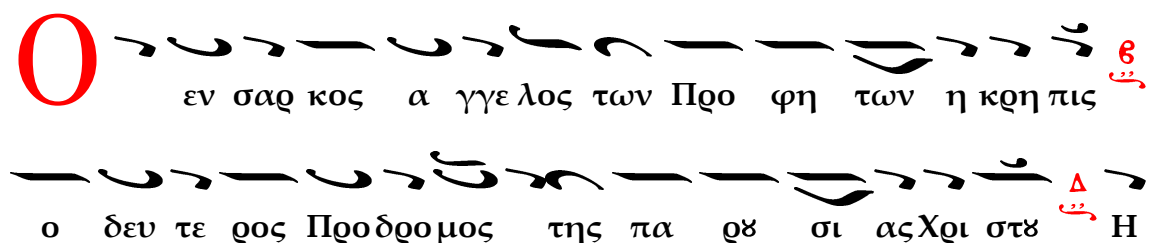
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρθ' (109).

Στίχ. α'. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

λι ας ο εν δο ξος α νωθεν κα τα πεμ ψας Ε λισ σαι
 ω την χα ριν νο σης α πο δι ω κει και λε πρως
 κα θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρυ ει
 ι α μα τα

Στίχ. β'. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

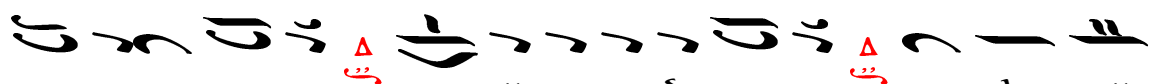
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Ο εν σαρ κος α γγε λος των Προ φη των η κρη πιν
 ο δευ τε ρος Προδρομος της πα ρσ σι ας Χρι στς Η
 λι ας ο εν δο ξος α νωθεν κα τα πεμ ψας Ε λισ σαι
 ω την χα ριν νο σης α πο δι ω κει και λε πρως
 κα θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρυ ει
 ι α μα τα

Στίχ. γ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Ο εν σαρ κος α γγε λος των Προ φη των η κρη πιν
 ο δευ τε ρος Προδρομος της πα ρσ σι ας Χρι στς Η
 λι ας ο εν δο ξος α νωθεν κα τα πεμ ψας Ε λισ σαι

 ω την χάριν νο σῆς ἀπο δι ω κει και λε πρὸς

 κά θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αὐ τον βρῦ ει ι

 α μα τα α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

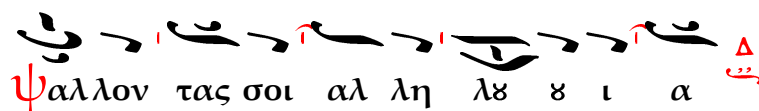
 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β' χορός:

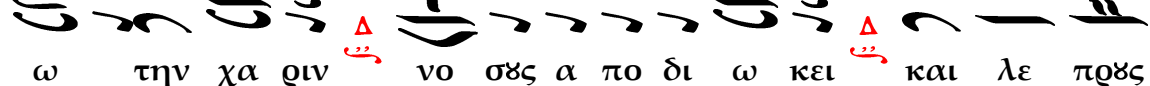

 ψαλλον τας σοι αλ λη λᾶ ὀ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι

 εν σαρκος ἀγγελος των Προ φη των η κρη πεις

 ο δευ τε ρος Προδρομος της πα ρᾶ σι ας Χρι στῶ Η

 λι ας ο εν δο ξος ἀ νωθεν κα τα πεμψας Ε λισ σαι

 ω την χάριν νο σῆς ἀπο δι ω κει και λε πρὸς

κα θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βου ει
ι α μα τα

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα.

Τοῦ προφήτου. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι - θ

Προ φη τα και προ ο πα των με γα λω ρι ων τ
Θε ο Η λι α με γα λω ω νυ με ο τω φθεγ
μα τι σσ στη σας τα υ δα τορ ρη τα νε ε φη πρε
σβευ ε υ περ η μων τον μο νονφι λα α αν θρωπον

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι - θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

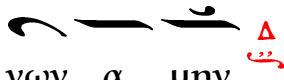
A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

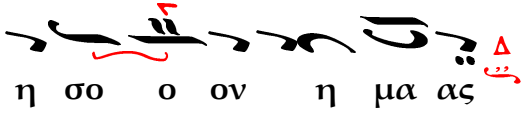
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

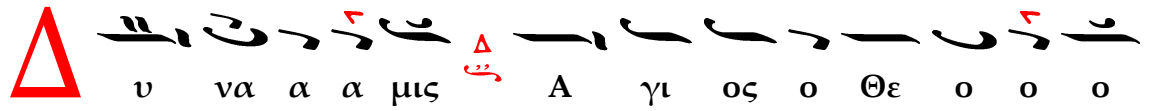
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

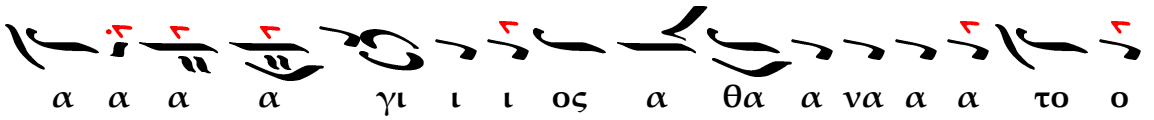
A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

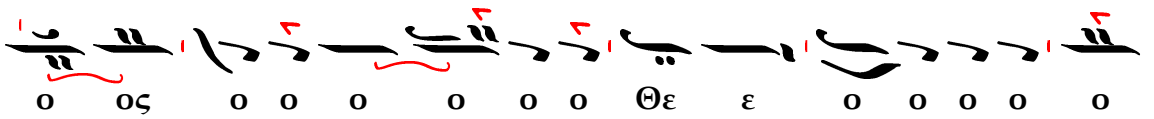
α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

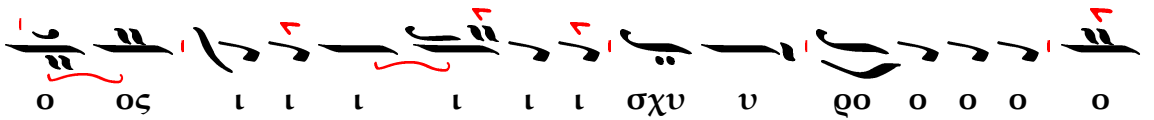
Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος **A** α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος **A**

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας **A**

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν **A**
A α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο
ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος **A**

A α α α α α α α α α α α α α

Ἦ ὁ φάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Σ υ υ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να Δ $\frac{2}{2}$ κα τα

την τα ξιν Μελχι σε δε εκ θ γ

Στίχ. α'. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν θ γ εν η με ρα

ορ γης αυ τσ βα σιλεις θ γ

Σ υ υ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να Δ $\frac{2}{2}$ κα τα

την τα ξιν Μελχι σε δε εκ θ γ

Στίχ. β'. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· θ γ δι α τσ το υ

ψω σει κε φα λη ην θ γ

Σ υ υ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να Δ $\frac{2}{2}$ κα τα

την τα ξιν Μελχι σε δε ε ε ε εκ θ γ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

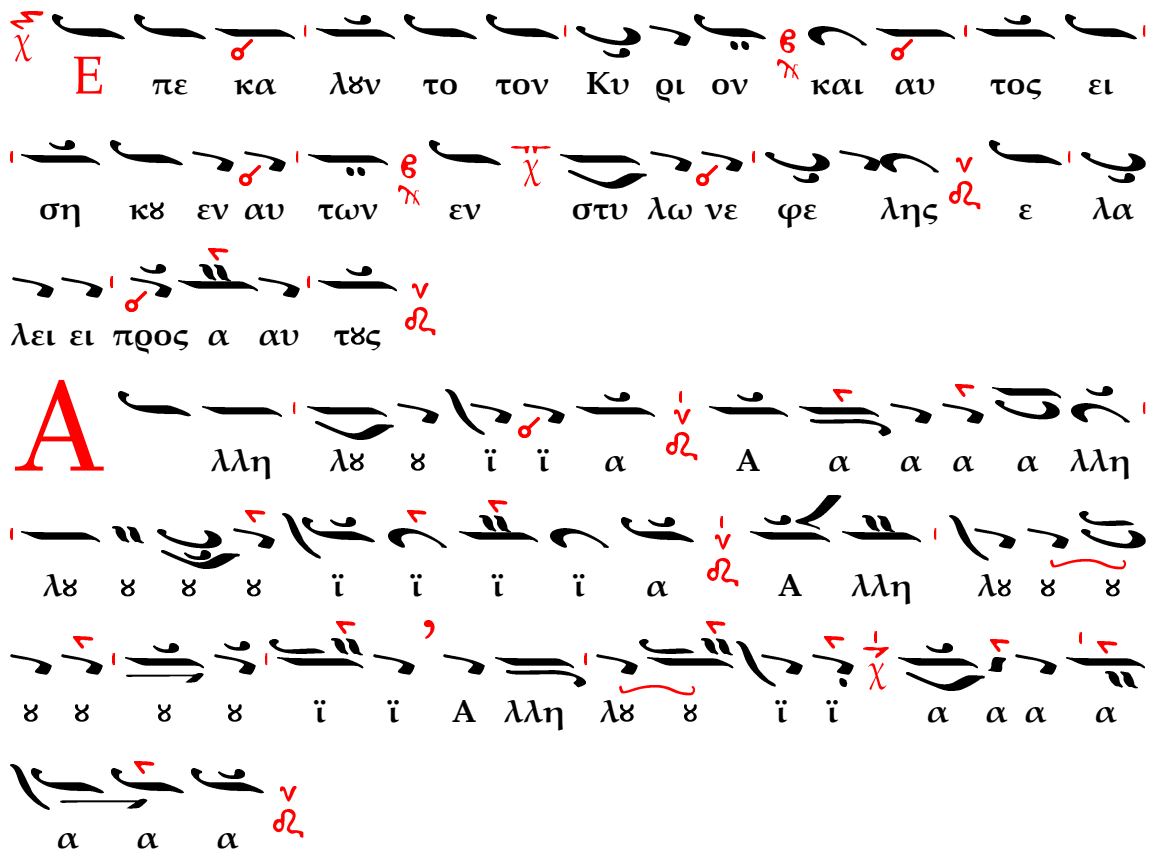
Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε.

Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἂν ἁμαρτίας ἢ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γνωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. 141').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ς ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ς ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ς ς
 ς ς ς ς ι̇ ι̇ A λλη λϑ ς ι̇ ι̇ α
Μω υ̇ σης και A α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν αυ
 τϑ και Σα μϑ η ηλ εν τοις ε πι κα λϑ με νοις
 το ο νο ο μα α αυ τϑ
A λλη λϑ ς ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ς ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ς ς
 ς ς ς ς ι̇ ι̇ A λλη λϑ ς ι̇ ι̇ α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (δ' 22-30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὥς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμᾶν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

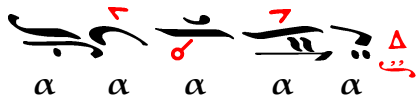
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

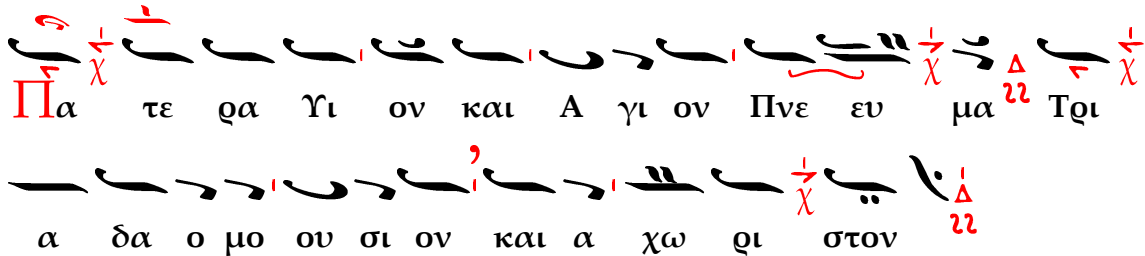
ο ρα α α με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ α α ι ι ι ι

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

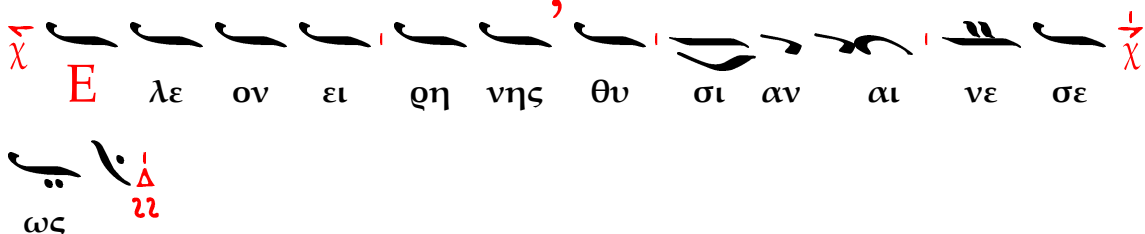
Ἦχος ἰ' Δι' ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

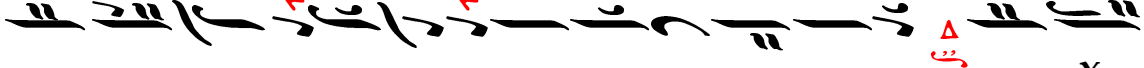
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

 Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

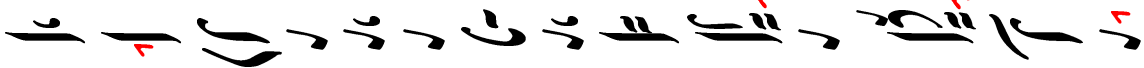
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

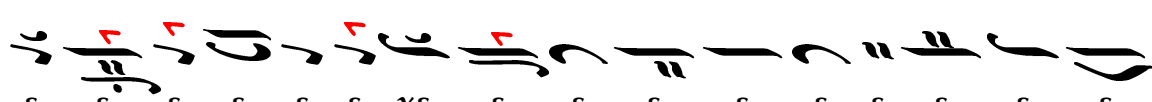
με ε ε ε εν

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

^{Πα}
Α γαλ λι α α α α α α α α α α α α α α
^Μ α α α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Νη} α α α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Πα} α α α α α α α α α α α α α α α α α α
^Μ α α α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Πα} α α α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Νη} α σθε ε ε ε ε δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^{Ζω} ι
^{Ζω} ι
^{Νη} Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^{Πα} ι
^{Ζ'} Κυ ρι ι ι ι ω ω τοις ευ θε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

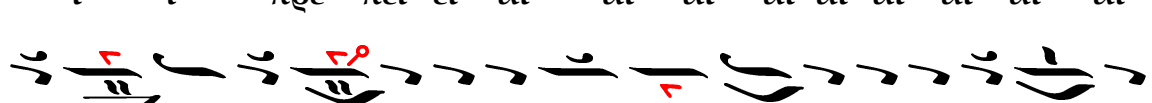

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

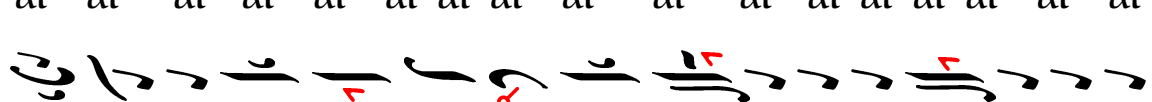

 ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

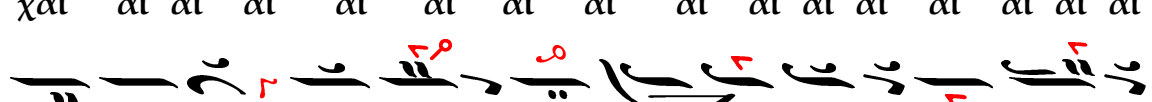

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

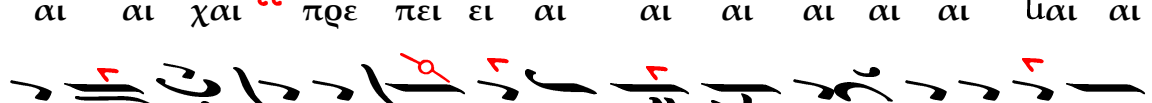

 ε ε ε ε τοις ευ θε ε ε σι ι ι ι ι ι

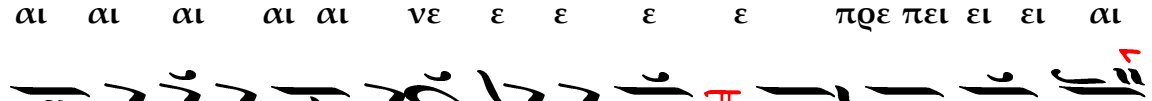

 ι ι πρε πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

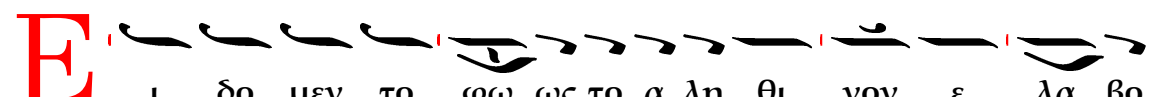

 αι αι χαι πρε πει ει αι αι αι αι αι αι ιαι αι

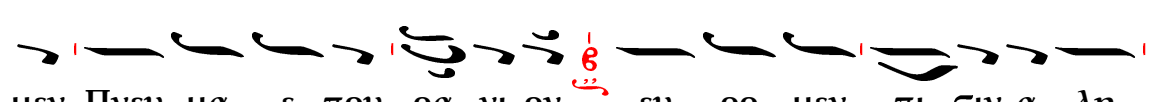

 αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε πρε πει ει ει αι

 αι α αι νε ε σι ι ι ις Αλ λη λου ου

 ου ου ι ι ι α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

 Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη η η η η

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νομα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
Το ο νομα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος